

KORRALDUS

28. mai 2021 nr 212

**Karantiini kehtestamine COVID-19 haiguse diagnoosiga
või positiivse testi tulemusega isikutele ja nende isikutega
lähikontaktis olnud isikutele**

Nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse § 27 lõike 3 ja § 28 lõike 2 punkti 5 ja lõike 6 alusel ning arvestades § 27 lõike 1 punktides 1 ja 2 ning § 28 lõikes 8 sätestatud kehtestada isikute karantiinis viibimise nõuded, et vältida ja tõkestada COVID-19 haigust põhjustava koroonaviiruse SARS-CoV-2 haiguskoldest väljapoole levikut, järgmiselt:

1. Isikul, kellel on diagnoositud COVID-19 haigus või kellel tervishoiuteenuse osutaja tehtud SARS-CoV-2 RT-PCR või SARS-CoV-2 antigeen-RTD testi tulemus on positiivne (edaspidi *haige*), on keelatud alates diagnoosimisest või testi tulemuse teada saamisest kuni tervenemiseni lahkuda oma elukohast või püsivast viibimiskohast. Elukohta või püsiva viibimiskohana mõistetakse ka varjupaiga- ja turvakoduteenuse osutamise kohta. Isiku tervenemise üle otsustab arst.

2. Punktis 1 nimetatud piirang ei kehti, kui haige on saanud tervishoiutöötaja, politseiametniku või päästeametniku korralduse lahkuda elukohast või püsivast viibimiskohast, kui tervishoiutöötaja on suunanud ta tervishoiuteenust saama, või tema elu või tervist ohustava hädajuhtumi korral.

3. Isikul, kes elab haigega koos, viibib temaga püsivalt samas viibimiskohas või on muul viisil olnud haigega lähikontaktis (edaspidi *lähikontaktne*), on keelatud oma elukohast või püsivast viibimiskohast lahkuda 10-kalendripäevase perioodi jooksul. Isikul, kes elab haigega koos või viibib temaga püsivalt samas viibimiskohas, hakatakse 10-kalendripäevast perioodi arvestama haige sümptomite tekkest või haige sümptomite puudumisel haige punktis 1 nimetatud SARS-CoV-2 positiivse testi tegemise päevast arvates. Isikul, kes on olnud muul viisil haigega lähikontaktis, hakatakse 10-kalendripäevast perioodi arvestama haigega viimasest lähikontaktis olemisest arvates.

4. Punktis 3 nimetatud piirangut ei kohaldata, kui lähikontaktisel puuduvad COVID-19 haiguse sümptomid ning kui esinevad järgmised asjaolud:

- 1) kui ta on saanud tervishoiutöötaja, politseiametniku või päästeametniku korralduse lahkuda elukohast või püsivast viibimiskohast;
- 2) kui ta lahku oma elukohast või püsivast viibimiskohast siis, kui tervishoiutöötaja on suunanud ta tervishoiuteenust saama, või tema elu või tervist ohustava hädajuhtumi korral;
- 3) kui ta on tervishoiutöötaja, kes tööandja otsusel täidab edasilükkamatuid tööülesandeid;

- 4) kui ta on isik, kes tööandja otsusel ja Terviseameti nõustamisel täidab edasilükkamatuid tööülesandeid ning kellela ei oleks võimalik või oleks tõsiselt häiritud riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse ülesande täitmine;
- 5) kui alapunktis 4 nimetatud isik on elutähtsa teenuse toimepidevuse tagaja, siis võib ta täita edasilükkamatuid tööülesandeid üksnes tööandja otsusel ja viimase kirjalikult põhjendatud ettepanekul ning hädaolukorra seaduse §-s 36 nimetatud asutuse või kohaliku omavalitsuse üksuse kooskõlastusel ja Terviseameti nõustamisel;
- 6) kui ta hangib elukoha või viibimiskoha läheduses igapäevaseks toimetulekuks hädavajalikku põhjusel, et muul viisil ei ole see võimalik;
- 7) kui tal on välistatud igasugune kontakt temaga samas elukohas elava või viibimiskohas viibiva haigega;
- 8) kui ta viibib õues ja väldib täielikult kontakti teiste inimestega.

5. Punktides 3 ja 4 sätestatud ei kohaldata lähikontaktse suhtes, kes:

- 1) on läbi põdenud COVID-19 haiguse ja kelle arst on terveks tunnistanud ning terveks tunnistamisest ei ole möödunud rohkem kui kuus kuud (edaspidi *läbipõdenud*);
- 2) on läbinud COVID-19 haiguse vastase vaktsineerimise kuuri, saavutanud viimase vaktsiinidoosi järel maksimaalse kaitse ning sellest ei ole möödunud rohkem kui üks aasta (edaspidi *vaktsineeritud*);
- 3) on võrdustatud vaktsineerituga (edaspidi *vaktsineerituga võrdsustatu*). Vaktsineerituga võrdsustatuks loetakse isikut, kes on COVID-19 haiguse läbipõdemise järel saanud ühe doosi vaktsiini, saavutanud vaktsiinidoosi järel maksimaalse kaitse ning sellest ei ole möödunud rohkem kui üks aasta, või kes on pärast esimese vaktsiinidoosi saamist haigestunud COVID-19 haigusesse ning sellest, kui arst on isiku terveks tunnistanud, ei ole möödunud rohkem kui üks aasta. Juhul, kui isik haigestub COVID-19 haigusesse 14 kalendripäeva jooksul pärast esimese vaktsiinidoosi saamist, kohaldatakse tema suhtes läbipõdenute kohta alapunktis 1 sätestatud.

6. Punktis 5 nimetatud maksimaalse kaitse saavutamise ajaks loetakse vastavalt tootja juhistele Pfizer/BioNTechi vaktsiini Comirnaty puhul 7 kalendripäeva pärast teist vaktsiinidoosi, AstraZeneca vaktsiini Vaxzevria puhul 15 kalendripäeva pärast teist vaktsiinidoosi, Moderna COVID-19 vaktsiini puhul 14 kalendripäeva pärast teist vaktsiinidoosi ja Janssen COVID-19 vaktsiini puhul 14 kalendripäeva pärast ühte vaktsiinidoosi. Teiste käesolevas punktis nimetatud COVID-19 vaktsiinide puhul tuleb lähtuda konkreetse tootja juhistest maksimaalse kaitse saavutamise kohta. Läbipõdenute vaktsineerimisel ühe doosiga lähtutakse maksimaalse kaitse saavutamise puhul käesolevas punktis sätestatud aegadest.

7. Punktides 4 ja 5 sätestatud kohaldatakse juhul, kui lähikontaktne punktis 3 nimetatud 10-kalendripäevase perioodi jooksul:

- 1) kannab siseruumis, kus ta puutub kokku isikutega, kellega ta ei viibi püsivalt samas elukohas või viibimiskohas, kaitsemaski või katab suu ja nina (edaspidi *mask*). Maski kandmist ei kohaldata alla 12-aastastele lastele või juhul, kui maski kandmine ei ole tervislikel põhjustel, töö või tegevuse iseloomu tõttu või muid olulisi põhjuseid arvestades võimalik;
- 2) jälgib oma tervist tähelepanelikult, tal puuduvad haiguse sümptomid ning ta järgib Vabariigi Valitsuse või Terviseameti kehtestatud meetmeid võimaliku nakkushaiguse leviku tõkestamiseks ja võtab kasutusele kõik võimalikud meetmed nakkushaiguse leviku tõkestamiseks.

8. Korralduses sätestatud õigusi ja kohustusi kohaldatakse ka isikutele, kes on lähikontaktset korralduse jõustumise ajal või kes on COVID-19 haiguse läbi põdenud või vaktsineeritud enne käesoleva korralduse jõustumist.

9. Enne käesoleva korralduse jõustumist vaksineeritud isikute või vaksineeritutega võrdsustatud isikute maksimaalse kaitse saavutamise tähtaega arvestatakse vastavalt punktides 5 ja 6 sätestatule.

10. Punkti 5 alapunktis 3 kirjeldatud juhtude esinemisel enne käesoleva korralduse jõustumist loetakse isik vaksineerituga võrdsustatud isikuks käesoleva korralduse tähenduses.

11. Korralduses kehtestatud nõuete üle teeb järelevalvet Terviseamet, kaasates vajaduse korral ametiabi korras või muul seaduses sätestatud viisil Politsei- ja Piirivalveameti.

12. Korraldusega kehtestatud piirangud ja meetmed kehtivad korralduses nimetatud tähtjani, selle korralduse muutmiseni või kehtetuks tunnistamiseni haldusmenetluse seaduse § 53 lõike 1 punkti 4 ja lõike 2 punkti 3 ning § 66 lõike 2 punkti 1 alusel.

13. Korraldus jõustub 1. juunil 2021. a ja kehtib kuni 31. detsembrini 2021. a.

14. Korraldus avaldada Riigi Teatajas ja veebilehel kriis.ee.

Korraldusega kehtestatakse inimeste elu ja tervise ning ülekaaluka avaliku huvi kaitseks COVID-19 haigust põhjustava koroonaviiruse SARS-CoV-2 leviku tõkestamiseks karantiinis viibimise nõuded.

Karantiin on kehtestatud alates eriolukorrast ehk alates 26. märtsist 2020. a. Pärast eriolukorra lõppu kehtestas Vabariigi Valitsus alates 18. maist 2020. a karantiini COVID-19 haiguse diagnoosiga isikutele ning nende lähikondsetele kuni 1. juulini 2020. a. Alates 16. juulist 2020. a kuni 30. septembrini 2020. a kehtis Vabariigi Valitsuse 16. juuli 2020. a korraldus nr 257 „Karantiini kehtestamine koroonaviirusest SARS-CoV-2 põhjustatud COVID-19 haiguse diagnoosiga isikutele, nende isikutega koos elavatele või samas elukohas püsivalt viibivatele või haiguse diagnoosiga isikuga muul viisil lähikontaktis olnud isikutele“. Alates 1. oktoobrist 2020. a kuni 31. detsembrini 2020. a kehtis Vabariigi Valitsuse 29. septembri 2020. a korraldus nr 336 „Karantiini kehtestamine koroonaviirusest SARS-CoV-2 põhjustatud COVID-19 haiguse diagnoosiga isikutele, nende isikutega koos elavatele või samas elukohas püsivalt viibivatele või haiguse diagnoosiga isikuga muul viisil lähikontaktis olnud isikutele“. Alates 1. jaanuarist 2021. a kuni 1. veebruarini 2021. a kehtis Vabariigi Valitsuse 17. detsembri 2020. a korraldus nr 455 „Karantiini kehtestamine koroonaviirusest SARS-CoV-2 põhjustatud COVID-19 haiguse diagnoosiga isikutele, nende isikutega koos elavatele või samas elukohas püsivalt viibivatele või haiguse diagnoosiga isikuga muul viisil lähikontaktis olnud isikutele“. Vabariigi Valitsuse 30. jaanuari 2021. a korraldus nr 47 „Karantiini kehtestamine koroonaviirusest SARS-CoV-2 põhjustatud COVID-19 haiguse diagnoosiga isikutele, nende isikutega koos elavatele või samas elukohas püsivalt viibivatele või haiguse diagnoosiga isikuga muul viisil lähikontaktis olnud isikutele“ kehtib alates 1. veebruarist 2021. a kuni 31. maini 2021. a.

Käesoleva korraldusega pikendatakse karantiini nõudeid ning kehtestatakse piirangud ja meetmed uueks perioodiks alates 1. juunist 2021. a.

Nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse § 27 lõike 5 kohaselt lõpetatakse karantiin siis, kui nakkushaiguse levik on tõkestatud, nakkushaiguse tõrje nõuded on täidetud ja haiguskolle kahjutustatud. Kuivõrd viirus on väga kergesti nakkav, on nakkuse leviku tõkestamiseks karantiin nõude püsivalt kehtestamist haigetele ja tema lähikontaktsele soovitanud Vabariigi Valitsust nõustav teadusnõukoda. Seetõttu on Vabariigi Valitsuse eesmärk olnud hoida

karantiini nõudeid kehtivana. Arvestades nakatumise näitajaid, haiguse leviku kiirust, haiguse võimalikku rasket kulgu ja asjaolu, et alates 17. maist 2021. a on avatud COVID-19-vastane vaksineerimine kogu Eesti elanikkonnale, kuid vaksineerimise võimaldamine kõigile sõltub jätkuvalt Eestisse jõudvatest vaktsiinikogustest ning endiselt puudub haiguspetsiifiline efektiivne ravi, on nende piirangute pikendamine vajalik. 25. mai 2021. a seisuga lisandus ööpäevaga 160 positiivset testi. Rahvastikuregistri andmetel laekus enim uusi positiivseid testitulemusi Harju ja Ida-Viru maakonda, kus koroonaviirusega nakatumine tuvastati vastavalt 81 ja 30 inimesel (haigestumus 100 000 elaniku kohta on vastavalt 207,3 ja 550,4). Viimase 14 päeva haigestumus 100 000 elaniku kohta Eestis on 236,1. Haiglaravil on 189 inimest, neist intensiivravil 25 patsienti, kellest omakorda juhitalval hingamisel 13 patsienti. Nakatunuid on viimase 14 päeva jooksul 3138. Kuigi nakatumine ja haiglakoormus on mõnevõrra vähenenud, ei ole nakkuse levik tõkestatud ning piirangute rakendamata jätmine võib taas kaasa tuua nakkuse leviku ja haiglakoormuse suurenemise.

Eesti Vabariigi põhiseaduse (edaspidi *põhiseadus*) § 34 kohaselt on igaühel, kes viibib seaduslikult Eestis, õigus vabalt liikuda ja elukohta valida. Õigust vabalt liikuda on lubatud seaduses sätestatud juhtudel ja korras piirata teiste inimeste õiguste ja vabaduste kaitseks, riigikaitse huvides, loodusõnnetuse ja katastroofi korral, nakkushaiguse leviku tõkestamiseks, looduskeskkonna kaitseks, alaealise või vaimuhaige järelevalvetuse ärahoidmiseks ja kriminaalasja menetluse tagamiseks. Nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse § 27 lõike 3 alusel kehtestab Vabariigi Valitsus karantiini korraldusega, kui karantiini kohaldamisega kaasneb oluline mõju ühiskonnale või majandusele. Korraldusega kehtestatava karantiini eesmärk on ennetada ja takistada koroonaviirusest SARS-CoV-2 põhjustatud COVID-19 haiguse edasist levikut.

COVID-19 haigus vastab nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse § 2 lõike 2 alusel uude ohtliku nakkushaiguse tunnustele, kuna COVID-19 on suure nakatuvusega haigus, mis levib kiiresti ja ulatuslikult ning mille kulg võib olla raske või eluohtlik, ja COVID-19 haiguse puhul puudub praeguse seisuga efektiivne ravi ning haiguse leviku plahvatusliku hoogustumise tagajärjel võib kujuneda olukord, kus hospitaliseerimist vajavate patsientide arv ületab haiglate ravivõimekust. Karantiin on vajalik inimeste elu ja tervise ning ülekaaluka avaliku huvi kaitseks, et ennetada ja tõkestada COVID-19 haigust põhjustava viiruse levikut. Korraldusega kehtestatav karantiin on vajalik nakkuskollete kontrolli alla saamiseks ja haiguse leviku pidurdamiseks.

Karantiin kehtestatakse isikutele, kes on saanud COVID-19 diagnoosi, ning diagnoosi saanud isikutega koos elavatele ja püsivalt samas elukohas või viibimiskohas viibivatele isikutele või isikutele, kes on olnud muul viisil haigega lähikontaktis. Uudsenä peab karantiini jääma ka isik, kellele tervishoiuteenuse osutaja on teinud SARS-CoV-2 RT-PCR või SARS-CoV-2 antigeen-RTD testi, ning selle testi tulemus osutub positiivseks. Karantiini nõue nende suhtes on põhjendatud, sest viirus levib kiiresti ja võib põhjustada suurt tervisekahju ning iga väikseimgi haiguskolle võib piirangute efektiivse rakendamiseta tuua kaasa haiguse ulatusliku leviku ja koormuse tervishoiusüsteemile. Karantiinis viibivatele isikutele, kellel puuduvad viiruse sümptomid, nähakse ette erandid ja neil võimaldatakse põhjendatud juhtudel kodunt lahkuda. Lähikontaktsele on erandid lubatud juhul, kui isik jälgib oma tervist tähelepanelikult, järgib Vabariigi Valitsuse või Terviseameti kehtestatud meetmeid võimaliku nakkushaiguse leviku tõkestamiseks ja võtab kasutusele kõik võimalikud meetmed nakkushaiguse leviku tõkestamiseks. Seega ei ole viiruse sümptomiteta isikute liikumisvabadust ülemäära piiratud.

Kuigi vaksineerimisjärgse immuunsuse kestuse suhtes on uuringud alles käimas ning andmed on esialgsed, on Sotsiaalministeeriumi juurde moodustatud immunoprofülaktika

ekspertkomisjon leidnud olemasolevatele andmetele toetudes, et pole alust arvata, et vaksineerimisjärgne immuunsus langeks vähemalt 6–8 kuu jooksul pärast vaksineerimiskuuri läbimist¹, ning et kõigi eelduste kohaselt kestab see veel kauem. Täpne aeg, kui kaua vaksineerimisjärgne immuunsus kestab ja millal oleks immuunsuse languse tõttu vajalik revaksineerimine, ei ole teada, sest uuringud käivad ja andmeid tuleb pidevalt juurde. Samuti tuleb arvestada, et praegu pole ka piisavalt teavet selle kohta, kui tõhus on hetkel Euroopa Liidus müügiloa saanud COVID-19 vaktsiinide kaitse viiruse uute tüvede vastu, kuid ka selles suhtes on uuringud käimas. Uute tüvede ilmnemisel võib selguda, et Euroopa Liidus müügiloa saanud vaktsiinid ei paku nende vastu piisavat kaitset ning ka juba vaktsiinikuuri läbinutel tuleb end uuesti vaksineerida. Uute andmete saamisel tuleb üle vaadata ka karantiinivabastused ja nende asjakohasus.

Korralduse punktis 5 nähakse ette, et haiguse läbipõdenutele, vaksineeritutele ning vaksineerituga võrdsustatutele kohaldatakse lähikontaktisena karantiinivabastust korralduses sätestatud perioodi jooksul.

Läbipõdemise järgne immuunsuse kestus on olemasolevate andmete põhjal vähemalt 6 kuud^{2,3,4,5}. Samas võib see immunoprofülaktika ekspertkomisjoni hinnangul ja olemasolevate andmete põhjal sõltuda sellest, kui raske on olnud COVID-19 haiguse kulgu. Immunoprofülaktika ekspertkomisjon soovib läbipõdenute vaksineerimist ühe tõhususdoosiga edasise piisava kaitse tagamiseks kuuendal kuul pärast läbipõdemist. Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse (ECDC)⁶ hinnangul näitavad esialgsed andmed, et loomulikult saadud immuunsus väheneb aja jooksul ja ei pruugi pikalt püsida. Samas on olemasolevate andmete põhjal pärast läbipõdemist uuesti haigestumine vähemalt kuue kuu jooksul harv. Uute tüvede suhtes ei pruugi läbipõdemine aga kaitset pakkuda.

Korraldusega kehtestatakse karantiinivabastus üheks aastaks isikule, kes on läbinud COVID-19 haiguse vastase vaksineerimise kuuri, saavutanud viimase vaktsiinidoosi järel maksimaalse kaitse ning sellest ei ole möödunud rohkem kui üks aasta. Vaksineerimiskuuri läbinuks loetakse isik: 1) kahedoosilise vaktsiiniga vaksineerimise puhul pärast teise vaktsiinidoosi manustamist; 2) ühedoosilise vaktsiiniga vaksineerimise puhul pärast ühe vaktsiinidoosi manustamist. Karantiinivabastus ei teki kohe pärast vaksineerimiskuuri läbimist, vaid pärast vaksineerimiskuuri maksimaalse kaitse saavutamise aega. Maksimaalne kaitse tekib erinevate vaktsiinide puhul eri aja möödudes.

Üks aasta on hinnanguliselt optimaalne aeg, mille jooksul peaks laekuma andmeid immuunsuse kestuse ja revaksineerimise vajaduse kohta, sh uute tüvede vastu. Kuna andmete laekumise ja võimalike uute tüvede ilmnemise täpset aega on võimatu ennustada, jääb võimalus, et ka ühe aasta pikkust karantiinivabastuse aega tuleb mingil hetkel kas pikendada või lühendada. Seega on lisatud korraldusse punkt 12, mis võimaldab korralduse tingimusi muuta, kui seda õigustab epidemioloogiline olukord.

Eestis alustati COVID-19 haiguse vastase vaksineerimisega 27. detsembril 2020. a, kasutades Pfizer/BioNTechi vaktsiini Comirnaty (2021. a 21. nädala seisuga on Eestisse tarnitud

¹ <https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMc2103916>

² <https://science.sciencemag.org/content/371/6529/eabf4063>

³ https://www.gavi.org/vaccineswork/natural-immunity-covid-19-may-be-long-lasting?gclid=EAlaIqobChMIOMaQ7uGR8AIVBHYYCh1mDAihEAAAYAiAAEgJFYPD_BwE

⁴ <https://science.sciencemag.org/content/371/6529/eabf4063>

⁵ [https://www.cell.com/immunity/fulltext/S1074-7613\(20\)30445-3](https://www.cell.com/immunity/fulltext/S1074-7613(20)30445-3)

⁶ European Centre for Disease Prevention and Control

470 340 doosi). Moderna COVID-19 vaktsiini on Eestisse 2021. a 21. nädala seisuga tarnitud 82 800 doosi, AstraZeneca vaktsiini Vaxzevria 252 000 doosi ja Janssen COVID-19 vaktsiini 19 600 doosi. 25. mai 2021. a seisuga on Eestis 442 089 isikut, kes on saanud vähemalt ühe vaktsiinidoosi, vaktsineerimiskuur on lõpetatud neist 226 105 isikul.

Vaktsineerituga võrdsustatuks loetakse isikut, kes on COVID-19 haiguse läbipõdemise järel saanud ühe doosi vaktsiini, saavutanud viimase vaktsiinidoosi järel maksimaalse kaitse ning vaktsiinidoosi järgsest maksimaalse kaitse saavutamisest ei ole möödunud rohkem kui üks aasta, või kes on pärast esimese vaktsiinidoosi saamist haigestunud COVID-19 haigusesse ning sellest, kui arst on isiku terveks tunnistanud, ei ole möödunud rohkem kui üks aasta. Juhul, kui isik haigestub 14 kalendripäeva jooksul pärast esimese vaktsiinidoosi saamist, loetakse ta läbipõdenuks ning tema suhtes kohaldatakse läbipõdenute kohta sätestatut.

Immuniseerimise tõendile kantakse andmed vaktsineerimisel kasutatud vaktsiini, viimase vaktsiinidoosi manustamise aja jms kohta, kuid sellel ei kajastu maksimaalse kaitse tekkimise aeg, mida hakatakse lugema vaktsiinikuuri lõpetamise päevast ning mille kestus sõltub konkreetse vaktsiini ravimi omaduste kokkuvõttes nimetatud ajast.

Vaatamata korralduses nimetatud erisustele on vajalik, et lähikontaktid jälgiks oma tervist tähelepanelikult, järgiks Vabariigi Valitsuse ja Terviseameti kehtestatud meetmeid võimaliku nakkushaiguse leviku tõkestamiseks ja võtaksid kasutusele kõik muud võimalikud meetmed nakkushaiguse leviku tõkestamiseks. Samuti on oluline, et lähikontaktid kannaksid siseruumides (nt avalikus siseruumis, tööl, ameti- või haridusasutuses, spordi- ja vaba aja veetmise kohas jne), kus puututakse kokku inimestega, kellega ei elata samas kohas, kaitsemaski või kataksid muul viisil nina ja suu, et tõkestada potentsiaalset viiruse levikut (v.a korralduses märgitud erijuhtudel). Seega tuleb ka piirangust vabastatud lähikontaktidel kanda 10-kalendripäevase perioodi jooksul siiski maski või muud kaitsevahendit korralduses määratud kohtades. Nimetatud kohustus ei laiene alla 12-aastastele lastele või juhul, kui maski kandmine ei ole tervislikel põhjustel, töö või tegevuse iseloomu tõttu või muid olulisi põhjuseid arvestades võimalik.

Korralduse rakendussäte on vajalik täpsustamiseks, kuidas kohaldatakse korralduses sätestatut isikute suhtes, kes on lähikontaktid korralduse jõustumise ajal või kes on COVID-19 haiguse läbi põdenud või vaktsineeritud enne käesoleva korralduse jõustumist.

Karantiini kehtestamisega nakatunutele ja nakkuskahtlusega isikutele tagatakse riskirühma kuuluvate, sh kroonilisi haigusi põdevate isikute, nõrgema immuunsüsteemiga isikute ja vanemaerialiste isikute tervise kaitse. Riik peab tagama vastavalt põhiseaduse §-dele 16 ja 28 inimeste elu ja tervise kaitse, kuid oluline roll on ka isikutel endil – seista hea nii oma perekonna, töökoha ja ühiskonna nõrgemate rühmade kui ka rahva tervise eest tervikuna.

Kuna nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse § 27 lõike 3 kohaselt tuleb karantiini puhul näha ette karantiini kehtivuse aeg ja seda ei saa kehtestada tähtajatult, on korralduse andmisel kavandatud, et korraldus kehtib kuni 31. detsembrini 2021. a (k.a). Kuupäeva valik lähtub sellest, et 31. detsembriks 2021. a on vaktsineerimise algusest Eestis möödunud enam-vähem üks aasta ning selleks ajaks on eeldatavasti avaldatud piisavalt usaldusväärseid uuringuid, et selgitada revaktsineerimise vajadust ning vaktsineerimise ja läbipõdemise järgse immuunsuse kestust ja toimet uute tüvede suhtes.

Nakkushaiguse leviku tõkestamise meetme nõuetekohaselt täitmata jätmisel rakendatakse korra- ja kaitse seaduse § 28 lõikes 2 või 3 nimetatud haldussunnivahendeid. Sunniraha suurus on

korrakaitseaduse § 23 lõike 4 kohaselt 9600 eurot. Sunniraha, mille eesmärk on kohustada korralduses kehtestatud nõudeid, meetmeid ja piiranguid järgima ning hoida ära nakkushaiguse levik, võib määrata korduvalt.

Korraldust saab vaidlustada, esitades haldusmenetluse seaduses ette nähtud korras vaide Vabariigi Valitsusele 30 päeva jooksul, arvates päevast, millal korraldusest teada saadi või oleks pidanud teada saama. Samuti saab korraldust vaidlustada, esitades halduskohtule kaebuse halduskohtumenetluse seadustikus ette nähtud korras 30 päeva jooksul, arvates korralduse teatavaks tegemisest.

Korralduse seletuskirjaga on võimalik tutvuda veebilehel kriis.ee.

Kaja Kallas
Peaminister

Taimar Peterkop
Riigisekretär